

במדינה

(המשך מעמוד 9)

שו בהדרגה כמה עקרונות יסודיים שהניחו את היוזמה. בין השאר:

● הכוונה היא להקמת מיפלגה שתשתף בהכרעות המעשיות במדינה — ככנסת, כציבור, ברחוב.

● המיפלגה לא תתרכז בנושא אחד — כגון השלום הישראלי-פלסטיני — אלא תציע פיתרון כולל לכל הבעיות העומדות לפני המדינה, בשטח המדיני, החברתי, הכלכלי, התרבותי, הצבאי ועוד. אלה הם צדדים שונים של בעיה אחת ויחידה, טען אחד המנסחים.

● המיפלגה לא תהיה המשך למיפלגה קודמת, או פלג ממנה, אלא גוף חדש לגמרי.

● המיפלגה לא תעסוק באידיאולוגיות וב"איזמים", אלא תגבש תוכנית מעשית לפיתרון בעיות המדינה בתקופה זו. חזון אחרי-הימים — סוציאליסטי או ליברלי, דתי או חילוני, ציוני או לא-ציוני — הוא עניינו הפרטי של כל אחד. כרוגמה לכך שימשה מיפלגת "הירוקים", שחוללה נס פוליטי בגרמניה.

● המיפלגה לא תהיה יהודית-אשכנזית-זכרית, כפי שקרה לתנועות מחאה רבות, אלא תעשה מאמץ עליון ללכד בשורותיה נשים וגברים, מיד רחיים ואשכנזים, יהודים וערבים, כדי לבטא עיקרון של חברה ישראלית חדשה.

● המיפלגה תמתח ביקורת שווה על הליכוד והמערך, תחשוף את המשותף בין שני הגושים הישנים ותציב להם אלטרנטיבה רעיונית ברורה.

104 במקום 100. השבוע, אחרי מאמץ של חמישה חודשים, פורסם המינשר של הגוף החדש.

זהותם של מאה החותמים (למעשה, נשא המינשר 104 חתימות) העידה על מהות הגוף. הם כוללים שמות כמו אנדרי יפה, רופא-חיות מפעילי שלום עכשיו; הר"ר יהודה (ג'אר) נאמן, בימאי ומרצה לאמנות-הקולנוע, מייסדי הוועד לסולידריות עם אוניברסיטת ביר-זית והוועד נגד המלחמה בלבנון; הסוציולוג אורי רם, איש יש גבול, שישב בכלא הצבאי על סירובו לשרת בלבנון; אמירה גלבולס, מפעילות התנועה הפמיניסטית; יחד עם האלוף (מיל')

פעיל רם

...מבלי לסתום את האף!

מתיתיהו פלד, יו"ר המועצה הישר-אלית למען שלום ישראל-פלסטיני ואורי אבנרי, מי שהיה יו"ר הנהלת שלי.

הרכב זה של בעלי-מינשר גרם מיד לאי-הבנה, הטלוויזיה, שמסרה את הדיעה הראשונה על ההתארגנות החדשה, ציינה את השתייכות רוב היוזמים לתנועות-המחאה השונות. התקבל הרושם כאילו התנועות עצמן משתתפות בהתארגנות, ועל כך הומטר על מערכת-החדשות מטר של הכחדות. הטעות תוקנה מיד.

כעבור שלוש שעות העמידה הטלוויזיה את הרברים על דיוקם: משתתפים בהתארגנות פעילים מכל התנועות, משלום עכשיו ועד יש גבול, אך הם עושים זאת כיחידים, לא על דעת התנועות.

רגע לפני: אולם הבורסה הריק בציפייה למחשב

אחרי שבועות
של המתנה
נפתח המיסחר
בבורסה:
המשלה
הצילה את
הבנקים — על
חשבון הציבור

הטוונטורים אינם

כמה רגעים אחרי: המבצעים בפעולה קדחתנית מפולת מבוקרת

שמואל אבישר, גם הוא שחקן כדורסל לשעבר, מייצג עכשיו את קבוצת אייזנברג בכורה. הוא טען בלהט, שהידידה בסך 40% אינה כה נוראה. אלה הם 40% למי שיושב

לשעבר, ניצב ליד המבצעים של החברה המרכזית, שבה הוא שותף. הוא אינו מחלק להם הוראות, רק מאזין. היום אין הפתעות רבות. ממולו, מן העבר השני של הדלפק, אחר זו.

האנשים היושבים סביב שולחנות המיסחר ומשתתפים בכריזה — יש תגים זהובים. יש גם "מועד למבצע", שהוא בעל תג כתום. לעוברי הבורסה, המכונים לעתים גם "לבררים", יש

"ה מטומטמים לא נעלמים" הוא אומר אחד המבצעים באולם הבורסה, הנושא על חולצתו תג זהוב, "ובישראל הם אפילו לא מתחלפים". הוא אמר את הדברים האלה אחרי

יום ארידור ואחריו יגאל כהן-אורגד לא נחלצו לעזרת הבנקים מתוך רחמים או טוב-לב. הבנקים הם עדיין האימפריות הכיננסיות החשובות

בני-יורק, ולא למי שחי בישראל. בישראל זו ירידה של 17%. בסך הכל, האווירה היתה אופטימית. יש בשלושת אולמות המיסחר החדשים הרגשה שהבורסה עומדת לשוב ולפרוח.

רבע שעה לפני פתיחת המיסחר עדיין היה האולם ריק כמעט לחלוטין. אחר המבצעים ניהל שיחה חטופה עם בל"ל. כפתח מסביר אחד מעובדי הבורסה לאיש-ביטחון היכן קטנה בקצה את העיתונאים, על בימה קטנה שם רק האולם. העיתונאים הסתגרו שם רק

ניצב משה לביא חובש-הכיפה, ומבצעי חברת הברוקרים הראון-לביא. הוא לא היה מודאג מהרגיל, כאשר המניות של הבנקים למשכנתאות "נשחטו" בזו אחר זו. לא הרחק משם ישב שחקן הכדורסל לשעבר צבי לובצקי, המתמחה במיסחר באיגרות-חוב. לאיגרות החוב יש עכשיו פריחה מחודשת, ולובצקי היה מרוצה. כשהמניות הסתחררו כלפי מעלה, הוא לא השתתף בחינה. עכשיו זו החינה שלו.

תגים אפורים. העיתונאים נושאים תגים ירוקים, ויש גם תגים כחולים, הנושאים את הכתובת אח"ם. לפי הפירוש המקובל, אח"ם הוא איש חשוב מאוד. לפי הפירוש כיום השני בכור, כשהתחדש המיסחר בכורה, אחרי שבועות ארוכים של הפסקה, אח"ם הוא "איש חשוב מוכר", ויש גם גירסת תיקון — "איש חשוב מוכר".

א ת תג האח"ם נושאים בדרך-כלל מנהלי ובעלי חברות הברוקרים הפרטיות. שלמה שרון, עיתונאי

שמכ"ל הבורסה, יוסף ניצני, הודיע כי שערי מניות-הבנקים ירדו ב-17%. הכוונה של בעל התג הזהוב היא ברורה. יועצי-ההשקעות בבנקים ניהלו מסע-שיכנוע ממושך, כדי לשכנע את המשקיעים המוראגים למכור את מניותיהם — אבל "בהגבלת שער". ההגבלה היתה של 15%. מי שנתן הוראה כזאת, יאלץ עתה למכור את מניותיו — אם ירצה בכך, במחיר נמוך עוד יותר. התגים שלטו באולם-הבורסה ביום השני בכור. למבצעים — אלה הם